

terim so podlaga arhivalije v ondotnem mestnem arhivu. V prijetni obliki nam pripoveduje, kakó so se proti koncu minulega stoletja novomeški meščani uprli malo obljubljenemu mestnemu blagajniku Skubitzu, ki je baje presamovoljno in časih tudi nepravilno opravljal svojo službo, in kakó so se ga končno iznebili po velikem naporu in dökaj čudnih preiskavah. Vsa razprava je drastiška slika tedanjega družabnega razmerja in bode dobro prijala prijateljem naše domače zgodovine.

Zieglerjeva slika. Prijatelje naše književnosti utegne razveseliti novica, da se je č. g. *Ivanu Vrhovniku*, župniku v Trnovem, po raznih zaprekah venderle posrečilo pridobiti dobro ohranjeno daguerotipijo pokojnega pisatelja. Gospod Vrhovnik pripravlja životopis Zieglerjev za knjižnico »Družbe sv. Cirila in Metoda«; njega delo bode okrašeno z nekaterimi podobami, med njimi seveda tudi s sliko Zieglerjevo. — Naš list je moral poročilo g. Harambaše o književnem delovanji Zieglerjevem žal odložiti za prihodnjo številko, ker ni bilo prostora.

»**Nebeski paszti pogublyenu ovczu ische.**« Pred sto leti je bila književnost južnih Slovanov majhna; največ si našel knjig nabožne vsebine. Takim knjižicam pripada »Nebeski paszti pogublyenu ovczu ische«; dobil sem jo med knjigami pokojnega prijatelja, ki se je rad bavil s takimi starinami.

Knjižica (jaz je imam samó 16 listov) tiskana je »vu Optuju pri Ferenczu Sküczu« 1795. a »zlosil« jo je P. Gregorius Kap.

Dasi je pesem zložena v hrvaški kajkavščini, mislim, da bi utegnila koga zanimati; zato podajam tukaj nekoliko vrstic.

Paszti na gore kalvarie ovczu ische, i onde vumira: ovcza doide. —

Anda kad' tulika za ovczu podnefel
 Pafztir, nezna fzada, kambifze prenefel;
 Pochne iti, ali tulike jakofzti
 Nema; ar vze telo punoje fzlabofzti,
 Szamo dafze giblye, ide; ali pada
 Dole; ar velika gingavocha lada. —
 Na merzlom kamenyu vefz turoben fzedi,
 Zdihavajuch milo, okol fzebe gledi;
 Reche: tusna ovcza! al' da bolye rechem:
 Tusni pafztir! koy za tobum tak techem. —
 Izkal fzemte dugo; Cedron naj fzvedochi
 Meni: on je videl zaplakane ochi. —
 Od placha mojega vfzakafze genüla
 Kaplya vode: ar je placha dofzta chula. —
 Zverhu mene Cedron ifzti je tuguval,
 Kad' videl kak jefzem za ovczum setuval;
 Z-menum jefze plakal, szvedochanfztvo daje. —

—o.

»**Narodni zemaljski glasbeni zavod**« v Zagrebu je izdal koncem šolskega leta 1891./92. svoje izvestje, katero prinaša na uvodnem mestu članek o umetniškem glasbenem predavanji iz peresa prof. *Romana Moserja*, potem načrt temeljnega statuta, učiteljsko osebje, imenik učencev, letopis zavodske glasbene šole, beležke o delovanji ravnateljstva, poročilo o koncertih in produkcijah, različne izkaze o imenji glasbenega zavoda in končno imenik članov. Temu izvestju posnemljemo, da je hodilo v glasbeno šolo leta 1891./92. skupaj 220 učencev in učenk, katere je poučevalo 16 učiteljev in učiteljic. Društveno imenje je znašalo koncem 1891. leta 51.837 gld. 12 kr. v gotovini,